

[Poulsgaard]

det, BZerne foretager sig, når man bare tager selv? Det er jo det, man gør her. Man siger: bibliotekerne skal vi bare have, og så stjæler man de 2 mia kr. fra den arbejdende del af befolkningen.

Jeg står her med en bog, der hedder »Mogens Glistrup og fremskridtspartiet igennem 10 år«. Det er en bog, som jeg godt vil anbefale tingets medlemmer til julelæsning, så har de da noget fornuftigt at tage sig til. Men hvad skete der, da vi tilbød bibliotekarerne den bog? Hvad skete der? Ja, der skete det, at bibliotekaren i Nibe skrev tilbage: æh, bæh, buh, skrev hun, tror I, at vi vil antage den bog her, når vi tænker på, hvilke lovforslag Glistrup og Poulsgaard har fremsat? Ja, det kalder jeg altså antidemokratisk.

Der står i biblioteksloven, at det skal være alsidigt, og det må ikke være moralsk, religiøst eller andet. Det ved hr. Bernhard Baunsgaard udmærket godt. Men denne bibliotekar ville altså ikke have denne bog, som dog er et stykke væsentlig Danmarkshistorie, fordi den er skrevet af Glistrup og Poulsgaard, der har lavet det biblioteksforslag. Men hvad er mest demokratisk? Vi nedsætter levedoden for en stor del af befolkningen, pensionister og andre svage grupper, men vi øger bevillinger til landets biblioteker, nogle biblioteker, hvor det med al ønskelig tydelighed ses, at det er de bedrestillede, der bruger dem. Hvis det er det, det gamle husmandsparti – ja, SF kan jo ikke undre én, for det er et akademikerparti, det forstår jeg godt, så derfor lader jeg SF hvile – hvis det er det, det gamle husmandsparti står for: at det skulle være antidemokratisk at ville begrænse, at de rige nasser på den mindrebemidlede del af befolkningen, så er der en hel masse, jeg har misforstået ved demokratiet.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil spørge hr. Poulsgaard, hvornår i den tid, jeg har været formand for kulturudvalget, hr. Poulsgaard er blevet nægtet optagelse af et betænkingsbidrag, hvornår der overhovedet er nogen, der har orket eller gidet eller villet censurere hr. Poulsgaards noget mystiske bidrag til betænkninger og sådan noget. Det kommer ikke til at ske i min regeringstid, om jeg så må sige, og det ved hr. Poulsgaard godt. Derfor er det noget

vrøvl at sige, at hr. Poulsgaard bliver censureret i kulturudvalget.

Med hensyn til alt det andet, hr. Poulsgaard her har sagt om den udtalelse, som vi og de radikale kommer med i betænkningen, mener jeg ikke, der er nogen grund til at tage den samme debat op, som vi havde i forbindelse med første behandling af dette lovforslag, og som vi har hver gang. Jeg er ikke den, der ligesom hr. Poulsgaard gider lægge den samme plade på gramfonen hver eneste gang, der er mulighed for det, afspille præcis den samme melodi. Det er der jo alligevel ikke nogen der gider høre på mere.

Bernhard Baunsgaard (RV):

I anledning af de ord, hr. Poulsgaard henvendte til mig, vil jeg gentage, hvad mit partis ordfører sagde ved første behandling af dette lovforslag.

Jeg kan gøre det i sammentrængt form ved at sige, at der er vel få ting i dansk historie, der har betydet mere for den folkelige bevægelse og den folkelige dannelse i Danmark end netop folkebibliotekerne. Det synes jeg hr. Poulsgaard skulle tage at huske, specielt når hr. Poulsgaard gerne vil gøre sig til af, at han og hans indsats har betydet så meget for Danmarkshistorien.

I denne sag synes jeg ikke, hr. Poulsgaards bemærkninger er så forfærdelig interessante. Som det netop blev sagt heroppefra for et øjeblik siden, er det jo den samme gramfonplade, der lægges på gramfonen hver gang, vi taler om kultur.

Jeg synes derimod, det er mere interessant at fremhæve det bilag, der følger med kulturudvalgets betænkning, hvor en borger i Danmark beder om beskyttelse mod krænkelse af hans ophavsret på grund af fremskridtspartiets misbrug af denne borgers kronik i Berlingske Tidende. Jeg tror, det i meget høj grad karakteriserer det, som fremskridtspartiet står for: at man skal have lov til at udnytte, hvem man har lyst til, når bare man har magten til at gøre det. Jeg synes, det skal frem ved denne lejlighed. Jeg synes, hr. Poulsgaard skulle benytte lejligheden til at beklage det, hvis det da ikke netop er udtryk for fremskridtspartiets politik, dette at udnytte, hvis man har magten. Men det er det måske.